

єдності внутрішніх (ціль, потреба, мотиви, установка на самовдосконалення, самосвідомість) та зовнішніх (виховання, соціальні вимоги до особистості) чинників. Але ні оволодіння знаннями, ні формування особистісних якостей не можуть відбуватися без прагнення самого студента до навчання, без прояви ним навчально – пізнавальної активності, першорядним завданням якої є розвиток і підтримка в пізнавальній і трудовій діяльності студентів.

Таким чином, правильно поставлене виховання є не що інше, як уміле внутрішнє стимулювання активності особистості в роботі над собою, спонування її до власного розвитку і вдосконалення, тобто, вже в процесі виховання має місце самовиховна робота студентів. Така робота обумовлюється і стимулюється спеціально організованим виховним впливом викладачів як фундаментальних, так і спеціальних предметів, які ставлять виховні завдання, формують у студентів відповідні потреби (активність), включають їх у діяльність і таким чином спонукають їх працювати над собою. У багатьох випадках студенти самостійно ставлять перед собою завдання по власному розвитку і самовдосконаленню, починають наполегливо досягати поставленої мети. Як правило, кращі студенти є результатом активної роботи над собою. Необхідно зазначити, що студенти починають займатися самовихованням тільки тоді, коли вони вже віддають собі звіт у своїх діях і вчинках, коли у них виробляється здібність до самооцінки, до осмислення своїх позитивних і негативних якостей і виникає потреба у власному вдосконаленні. Вони володіють вольовими якостями, вміють змусити себе наполегливо тренуватися і долати свої недоліки або виробляти ті якості, яких у них бракує, замислюються над своїм удосконаленням, роблять ті чи інші спроби працювати над собою. Тільки в процесі повсякденного спілкування зі студентами під час занять і, особливо, в неформальних ситуаціях, на власному прикладі можна викликати у студента бажання формувати навички самостійного набування знань та здібностей до самовдосконалення.

Висновок. Таким чином, без прагнення до постійного самовдосконалення, здатністю до самоконтролю і самоаналізу, побудовою проблеми дій з самовиховання, майбутній фахівець не зможе бути хорошим управлінцем.

УДК: 81'276'6:801.631.51:811.161.2

ДО ПИТАННЯ ВПОРЯДКУВАННЯ МЕДИЧНИХ СКОРОЧЕНЬ І АБРЕВІАТУР В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Радутна О.А.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: медичні терміни, аббревіатури, скорочення.

Вступ. У зв'язку зі зростанням науково-технічної інформації набуває великого значення спільне вивчення, робота і обмін досвідом та даними із закордонними країнами. Швидкий розвиток медицини як науки призводить до

появи нових термінів і визначень, які потребують розшифровки і пояснень. Але використання термінів і словосполучень іноді завдає певних труднощів. Тому і з'являється необхідність скорочення їх тим чи іншим способом. Завдяки цьому прагненню до стиснення свою поширеність отримали аббревіатури, які займають не останнє місце у медичній термінології.

Мета. Визначити значення, необхідність створення та труднощі передачі іноземних медичних аббревіатур на українську мову при використанні англomовної літератури, опрацюванні сучасних наукових робіт та викладанні англomовним студентам.

Основна частина. Сучасна медична термінологія – одна із найскладніших і найбільших систем термінів в змістовному відношенні. Стрімкий розвиток медичної науки веде до появи сотень нових термінів щорічно. У сучасному світі термінологія стала відігравати провідну роль в комунікації людей, будучи джерелом отримання інформації, інструментом освоєння спеціальності і навіть засобом прискорення науково-технічного прогресу. У наші дні англійська є мовою міжнародного спілкування в частині застосовуваних інноваційних технологій і нових відкриттів. Враховуючи схильність англійської мови до «стислості» і спрощення граматичних конструкцій, аббревіація стала одним з найпопулярніших видів терміноутворення. Аббревіація як процес, має виражену прогресуючу тенденцію і розвивається дуже активно. Англійські аббревіатури поширені і у нас, і за кордоном. Вони зручні в користуванні і всім відомі (наприклад, CBC – complete blood cell count – загальний аналіз крові, ELISA – enzyme-linked immunosorbent assay – імуносорбентний аналіз із застосуванням фіксованих ферментів). В публікаціях українською мовою, часто використовуються іноземні скорочення, оскільки відповідних вітчизняних немає. Відсутність науково-обґрунтованих рекомендацій з даного питання, словників медичних скорочень, посібників з перекладу медичної літератури створює великі труднощі при вивченні сучасних наукових робіт та навчанні іноземних студентів. Це, в свою чергу, призводить до того, що знання отримані студентами, носять «уривчастий» характер, у студентів не формується цілісне наукове уявлення про досліджувані медичні поняття, оскільки вони не можуть використовувати отримані знання в мовній практиці. Також певні складності викликає проблема перекладу аббревіатур. Слід враховувати, що в англійській та українській мовах, міжнародні терміни можуть мати різне значення. Скорочення є найскладнішими елементами як для перекладу, так і для розуміння усної та письмової мови. Точність перекладу і однозначність аббревіатури важлива в будь-якій області науки, але в медицині дана проблема життєво необхідна тому, що вона може стати причиною помилки від якої залежить не тільки здоров'я, а й життя людей. Відомо, що лише половина всіх аббревіатур та скорочень, які використовуються лікарями однієї спеціальності, правильно розуміється фахівцями інших галузей медицини. Адекватний переклад медичних аббревіатур вимагає наявності спеціальних знань і підвищеної уваги. Ті словники медичних термінів, які є в нашому розпорядженні, не можуть повністю задовольнити

зростаючі потреби медичних фахівців, оскільки медичні аббревіатури є важливою частиною термінологічної лексики лікарів.

Висновок. В епоху розвитку науково-технічного прогресу поняття аббревіації отримало своє важливе значення. І в медицині, як в одній з найбільш фундаментальних наук у світі, аббревіатури грають одну з основних ролей. Вони використовуються і в наукових роботах, і в сучасних інформаційних системах, і навіть в звичайних підручниках. Але основною проблемою на сьогодні є відсутність адекватного перекладу іноземних аббревіатур та єдиної класифікації сучасних скорочень призначеної для лікарів, фармацевтів, наукових співробітників та студентів медичних вузів. Це створює складнощі у вивченні закордонних робіт, трактатів і навчанні іноземних студентів. Невпорядкованість медичної термінології в українській мові, залишається серйозною перешкодою при обміні науковою інформацією, негативним чином позначається на темпах розвитку медичної науки в цілому.

УДК: 378.147.091.39.16 : 615.1 : 378.046-021.66

ПРОФЕССИОНАЛЬНО – ОРИЕНТИРОВАННЫЙ ПОДХОД КАК СРЕДСТВО ЭФФЕКТИВНОГО ОБУЧЕНИЯ В ИНТЕРНАТУРЕ

Райкова Т.С., Шарапова Т.А.

Запорожский государственный медицинский университет

Ключевые слова: профессионально-ориентированное обучение, провизоры-интерны, практическая деятельность.

Основным заданием интернатуры является повышение уровня практической подготовки выпускников высших медицинских (фармацевтических) учебных заведений, их профессиональной готовности к самостоятельной провизорской деятельности.

Одним из способов оптимизации этого процесса является применение профессионально-ориентированного подхода к обучению.

Основными принципами организации профессионально-ориентированного обучения являются методическое обеспечение учебного процесса и процесса самообучения, и их связь с практической деятельностью будущих специалистов фармации. Немаловажным является сознательное профессиональное мышление провизоров-интернов при принятии практических решений. Поэтому задание провизоров-интернов при таком подходе к обучению состоит в приобретении новых знаний и формировании практического опыта для их использования, а роль педагога должна быть направлена на подбор задач, которые имеют профессиональное содержание и направлены на укрепление самостоятельности при их решении.

Организация самостоятельной деятельности обучающихся является актуальным вопросом в подготовке специалиста в Высшей школе. В новых образовательных стандартах высшего образования данному виду работы